Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

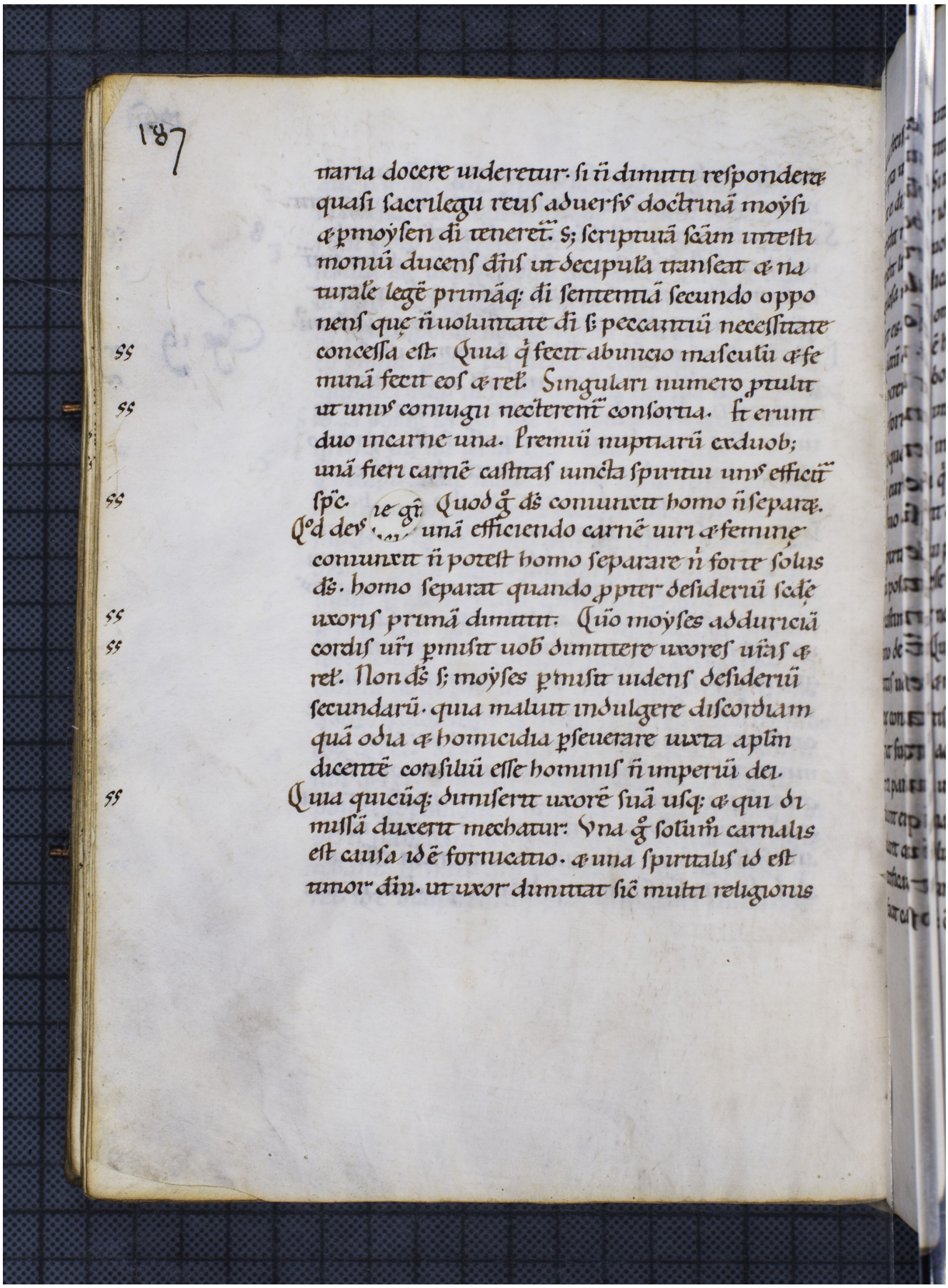

187

uaria docere uideretur· si ñ dimitti responderet
quasi sacrilegu reus aduersꝰ doctrinã moysi
& pmoysen di teneretur. s; scripturã sẽm intellꝝ
monũ ducens dñs ut decipula transeat & na
turale legẽ primãq; di sententiã secundo oppo
nens quę ñ uoluntate di s; peccatũ necessitate
ss concessa est. Qua q̃ fecit abuncio masculu & fe
minã fecit eos & reł. Singulari numero ptulit
ss ut unꝰ coniugu necterent consortia. ft erunt
duo in carne una. Premũ nuptiarũ ex duob;
unã fieri carnẽ castitas uincta spiritu unꝰ efficit
ss spc. ue gr. Quod g̃ ds coniunxit homo ñ separet.
Qd deꝰ ... unã efficiendo carnẽ uiri & femine
coniunxit ñ potest homo separare ñ forte solus
ds. homo separat quando pter desideriũ sedę
ss uxoris primã dimittit. Quo moyses asduriciã
ss cordis uri pmisit uob dimittere uxores uras &
reł. Non ds s; moyses pmisit uidens desideriũ
secundarũ· quia maluit indulgere discordiam
quã odia & homicidia pseuerare uxta aplm
dicentẽ consiliũ esse hominis ñ imperiũ dei.
ss Qui quicũq; dimiserit uxorẽ suã usq; & qui di
missã duxerit mechatur: Una g̃ solium carnalis
est causa id ẽ fornicatio· & una spiritalis id est
timor dñi. ut uxor dimittat sic multi religionis